

„Edinost“

Ishaja enkrat na dan, razun nedelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvč.)

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd. se računajo po pogodbam.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Zakonski načrt v ureditvi razmerja občinskih uradnikov.

I.

Začetkom meseca aprila t. l. je deželni odbor istrski razposlal vsem občinam Istre vpraševalne pole z okrožnico, v kateri je navedeno, da predloži v bodočem zasedanju deželnega zbora načrt zakona, s katerim se osnuje penzijski fond za občinske uradnike. Komur so znane razmere, v katerih se nahajajo v obče občinski uradniki, oziroma tajniki, ta je mogel le z veseljem pozdravljati to namero deželnega odbora. Kdor pa nasproti temu pozna našo vladajočo oligarhijo, oziroma ono kliko, katerega odločuje v deželnem odboru in zboru, mogel si je takoj misliti, da mora deželni odbor s to svojo skrbjo za blagor občinskih uradnikov (tajnikov) imeti neke posebne namene. Od deželnega odbora in zbora istrskega v njega sedanjosti sestavi sploh ni možno pričakovati nič splošno dobrega in koristnega; to je bilo mnenje nas vseh, ki poznamo našo signorijo. In zdaj, ko je bil zakon vsprejet od deželnega zbora, ko torej poznamo ta zakon, zdaj imamo, žalibog, zopet jedno žalostno skušnjo več, da se nismo varali v svojem pesimizmu....

Umevno je samo ob sebi, da mi ne želimo, naj bi razmerje občinskih tajnikov ostalo tako, kakoršno je bilo do zdaj. Sedanje razmere občinskih tajnikov so v pravem pomenu besede — eiganske! Ubogi človek služi morda pet, deset, dvajset let pošteno in vestno; ko pa sta prišla nov župan in nov občinski zastop, mu pokažejo vrata in ga postavijo na cesto. Ubogi človek je morda služil občino tako dolgo, da je izžabil vse svoje moči v službi te občine, a ko ne more več opravljaliti svoje službe vsled starosti, bolehnosti, ali radi drugih vzrokov, pa ga vržejo na cesto liki psa!

To so razmere, nedostojne človeka!

Ako je torej deželni odbor prevzel inicijativo, da se te nedostojne razmere spremene in izboljšajo obč. tajnikom v prilog, bilo bi to jako hvalevredno, ako ne bi bil tu ravno neki — ako: ako ne bi tičali za tem kaki skrivni načrti.

Zakonski načrt, kakor je bil vsprejet od deželnega zbora, ima navidezni namen:

- 1) urediti razmere občinskih uradnikov (tajnikov) za slučaj starosti (penzijski zalog);
- 2) določiti njihovo razmerje napram občini tako, da bodo oni — kakor uradniki — neodvisni od sprememb v osebi župana ali v obč. zastopu;

3) doseči, da bodo po vseh občinah nastavljeni le sposobni tajniki. V ta namen je vsprejeta določba, da ima deželni odbor pravico potrjevati občinske tajnike; ta potrditev pa bo odvisna od uspeha izpita, katerega bo moral položiti na deželnem odboru vsaki tajnik, na novo vstopivši v službo. Oni tajniki, ki so že v službi, bodo menda oproščeni izpita.

Prvi teh toček pač ni ničesar prigovarjati in bi bilo le želeči, da se penzijski fond osnuje čim prej. Nasproti temu pa moramo — z ozirom na razmere, vladajoče v Istri — proti drugi navedeni točki izraziti celo vrsto pomislekov.

Kaj so občinski tajniki?

Seveda: po zakonu, in tam, kjer je župan inteligenčen, tajniki niso nič drugega, nego županu podrejeni uradniki. Nasproti temu je zopet res, da so tam, kjer je župan priprost kmet, ki morda komaj zna podpisati svoje ime, ali pa še tega ne, občinski tajniki vse, a župani — slamnjaki!

Vzemimo torej, da pridejo čez par let — in pridejo po vrsti: Optaljš, Motovun, Buje itd. — v naše roke take občine, ki so sicer po večini hrvatske ali slovenske, a so danes še v italijanskih rokah, kakor so bile n. pr. Buzet in Pazin, bi v smislu zakona, sklenjenega od deželnega zbora, ne mogli odsloviti dosedanjih tajnikov. Kaj bi bilo? Čim je občina prišla v naše roke, bi se moralo seveda hrvatski uradovati, a kako naj uraduje hrvatski oni, ki tega jezika niti ne umeje?! In da je v Istri mnogo takih občinskih uradnikov, oziroma tajnikov, ki ne poznajo jezika, katerega govori večina prebivalstva dotične občine, to je sploh znano. Zdaj si pa mislimo, kako bo tak uradnik zadovoljen zahtevam, katere bo stavilo nanj — hrvatsko županstvo?! In vendar ne bo mogoče odsloviti takega uradnika in ga zamenjati s takim, ki bi zamogel odgovorjati vsem zahtevam prebivalstva, brez ozira na narodnost! Iz tega je razvidno, kako velikanskega pomena je ta določba, katere naj bi navidezno le »uredila« razmerje občinskih uradnikov.

Ali to še ni vse! Ti uradniki (tajniki) so seveda vsi italijanskega mišljenja in oni bi — to je umevno samo ob sebi — pisano gledali svoje nove predpostavljene. Kjer bi prišla naša stranka na krmilo, morala bi izvoliti načelnikom — županom — večinoma le kakega priprostega kmeta, ker inteligence še ne dobimo tako hitro na deželi. Ta novoizvoljeni župan bi bil torej vezan na milost in nemilost občinskega tajnika, ki bi se te ne-

vednosti svojega predstojnika gotovo tudi zavedal ter isto izkoriščal v korist svojestrani. Kaj torej? Za vse občinske posle je odgovoren župan; kaj je torej lažje nego to, da tajnik (v sporazumljenju s svojimi italijanskimi strankami), nalašč napravi par takih pogrešk, radi katerih bo župan odstavljen in občinski zastop razpuščen! Župan bo odstavljen, a tajnik, ki je izključljivo zakrivil to, ta ostane, in vrhu tega bo imenovan vladnim komisarjem — kakor nas uče mnoge britke skušnje — prejšnji italijanski župan!! Italijani pa bi trobili po svojih novinah v svet: Evo jih Hrvate! Poglejte jih, taki administratorji so!

Ta točka je torej dalekosežnega pomena, a ob enem jasna tako, da bi bilo škoda zgubljati vsako besedo o tem!

Z določbo, da ima deželni odbor pravico potrjeti občinske uradnike, hočejo baje doseči, da se bodo nastavljali le sposobni obč. uradniki; v kateri namen bo moral vsaki novi uradnik (tajnik) položiti izpit na deželnem odboru; temu samo na sebi ne bi bilo prigovarjati, ker je v Istri res, žalibog, tudi mnogo takih tajnikov, ki nimajo niti pojma o tem, kaj zahteva od njih njihova služba in zato je vsekako v interesu občinske uprave, da se vsaki občinski tajnik podvrže posebnemu izpitu. Ali izpit naj bi polagali pred vladno komisijo, v kateri naj bi bil tudi zastopnik deželnega odbora, ker, ako bi oni naši mladeniči, ki se mislijo posvetiti tajništvu, morali polagati izpit pred deželno-zborsko komisijo, je gotovo kakor amen v očenašu, da bi tega ne prestal nobeden naših, čegar narodno mišljenje je znano! Posledica temu pa bi bila, da bi naše (hrvatske in slovenske) občine ne imele nikdar potrjenih tajnikov, ampak le nepotrjene, katerim pa bi italijanska stranka (za slučaj, da zmaga na občinskih volitvah) pokazala vrata, najela italijanskega tajnika, in evo: osigurjeno italijansko gospodstvo v dotični občini, dokler bo živel dotični tajnik!

Istrski Italijani so napravili že mnogo načrtov, ki naj bi jim osigurali hegemonijo tudi za bodočnost! Ali bolje: ki naj bi jim dali brezpogojno oblast ter sredstev v roke, s katerimi bi zamogli tlačiti slovansko večino dežele — ali tako brutalnega načrta, kakor je ta, navidezno nedolžni zakon o občinskih uradnikih, še niso pripravili! Ako ta zakon v sedanjih oblikah zadobi Najvišjo sankcijo, zagotovljeno bo italijanski oligarhiji gospodstvo v Istri najmanj za par desetletij!! Zato

kaznovan radi tega, in pripravljena sem služiti določeno dobo, kakor smo se pogodili, ali več ne. Toliko pravice, upam, se mora najti prej ali pozneje tudi v Braziliji.

Gospoj sem potem, ko se je umirila, potožila svojo revno, jej razložila zvižajo, kakor sem vedela in mogla, pa me je mogočno pogledala čez ramo in pristavila: mi smo morali tebe drago plačati. Išči onega mešetarja, ki nam te je prodal, kakor osirotelo deklico, ki želi zavetja pri modrih in pametnih ljudeh. Tukaj si tudi preskrbljena do smrti.

— Brez lastnega privoljenja, senuora!

— A, kaj privoljenje. Denar je denar, velja več nego privoljenja.

Jaz sem zajokala na glas, gospa je odšla, in Bizzaro je zakašljel. Pozneje nismo več govorili o tem.

Ko prejmete ta list, moj dobri gospod učitelj, bodo tudi naši že doma. S krvaveče užaljenim srcem pozdravljam vse

nesrečna

Zinka

(Pride še.)

je najnujnejša, naravnost sveta dolžnost našim zastopnikom, da zastavijo v svojo uplivi, kolikor ga imajo, v to, da se prepričito zlo ter da se razpode oblaki, ki se v obliki onega zakonskega načrta zbirajo nad glavami ubogih istrskih Hrvatov in Slovencev!

Raznoterosti iz Dalmacije.

Gospod urednik! da mi ne mislite, da sta samo Vi v Trstu točili iredentarske solze ter žalovali v velikem stilu! Povedati Vam moram namreč, da tudi mi v Dalmaciji nismo bili brez tega. Posebno Zader je bil ves v črnini in večeraj, ob času maše, so bili vsi lokali in vse prodajalnice zaprte. Da veste, tudi tukaj v Zadru imajo italijanski priseljenci veliko besedo. Tudi tukaj je mnogo italijanskih podanikov nastanjenih in sicer že mnogo in mnogo let; tukaj so se lepo obogatili, ali vzlic temu ostajajo še vedno italijanski podaniki. In veste, iz katerega vzroka? Evo Vam ga! Če bi mi prosili — tako je jednoč pravil neki italijanski podanik — za avstrijsko državljanstvo, morali bi naši sinovi v vojaške, če pa ostajemo italijanski podaniki, ni treba jim iti v vojaške! Morali bi sicer v Italijo, ali ne delajo tega. Smatrajo jih kakor dezerterje, ali nič zato! Povrniti se v Italijo, tega jim ne treba, saj tukaj imamo vsega, kar hočemo.

Na tak način, vidite, utekajo oni vojaškim dolžnostim, mej tem ko morajo naši sinovi v Kitaj in ne vem vse kam.

Zadar se, seveda, giblje vedno v italijanskem morju in gibal se bo še mnogo in mnogo let. Hrvatje zde si me prezaspani, da bi ga mogli rešiti iz italijanskih rok. Vedno se čuje: vlada je kriva; ona protežira Italijane, ona hoče, da bodi Zader italijanski! Ali pa niso tudi Hrvatje krivi, ker niti ne poskušajo, da bi stolno mesto Dalmacije rešili? Vsaki dan le navadni dir-daj, kdo da je čistejši Hrvat, kdo da ima pravo: čisti ali nečisti, pravaši ali narodnjaci! Pravega, iskrenega, idealnega navdušenja pa skoro nikjer. Pravaši pravijo, da so krivi narodnjaci, da ni zadarska občina že hrvatska, narodnjaci pa pravijo, da so pravaši krivi. No, edni in drugi imajo prav, edni in drugi so krivi. Po mojem menjenju se Zader ne da tako lahko spremeniti; okolica je sicer vsa naša, ali v mestu samem — to treba priznati — je italijanska stranka jako močna. Naših ljudi imamo sicer mnogo, a še več bi jih lahko bilo, ako bi se vsi ravnali po geslu: svoji k svojim. Koliko narodnih trgovcev bi lahko imeli v Zadru, imamo jih nekaj ali tise boje z barvo na dan, ker so premalo podpirani od naših ljudi.

Hrvatje nimajo skoro niti jednega narodnega shajališča: jedino zdi se mi jedna restavracija! Kavarne nimajo niti jedne, da si sem uverjen, da bi lahko izvrstno izhajala. Vsi Slovani zahajajo sedaj skoro edino v takozvano »Caffè Cosmacendi«. Tukaj ne najdeš drugega nego Slovanov in veste kaj tudi gospodarica v hvaležnost za to?! Pušico za »Lego nazionale«, ki visi na srednjem zidu kavarne. In na tako impertinentno izzivanje se ne makne niti en Hrvat. Seveda, pušice za družbo sv. Cirila in Metoda, ali pa za ubožne hrvatske dijake ne najdeš v tej kavarni. Čas bi bil, da se ganemo v tem obziru.

V Zadru imamo tudi dve tiskarni. Gospod urednik! Spominjam se iz časov svojega bivanja v Trstu, kako so bili tamošnji stavei: jedni sokolaši, drugi pevci, odborniki po raznih društvi, predsedniki, narodni delavci v vsakem obziru; ali tu niti duha ne sluhajo o njih. Čudim se, kako da gospodarja onih

PODLISTEK

23

Zinka Braziljanka.

Povest. Spisal Ivo Trošt.

Ko sem sama, prebiram nekdanja Vaša pisma in pisma iz domovine in jočem ter želim skrivaj pobegniti. Pa to mi ne bo nikdar mogoče; kajti brez črne, ki snazi našemu gospodu čevlje in vohuni za družimi posli, ne morem nikdar na ulico. Včasih prihaja domov tudi mladi gospod, in temu ni nobena stvar po misli. Zmerja me, ščiplje v lice in draži, kakor more, da komaj prenašam različne psovke. Tudi stara gospa je nagle jeze in se čisto tako spozablja, da udari mene, sina ali pa svojega moža do krvi; kaj takega nisem še videla. Seveda se kmalu potem kesa svoje naglice, pa za to udarec nič manj ne boli.

Ko jej je nekdanj očitil soprog, da me je preveč oprasnila, se je zadržala brezobzirno v pričo mene: kaj, če jo; saj je naša! Ali se nam ni prodala do smrti — hočem reči za šest-deset let, kar je mogoče še več nego do smrti.

Mene je stresla sveta jeza, da sem oblekla, vem, kakor zid in prigovarjala vsemu, kar ni bilo prav. Gospo je to vidno razžalilo. Odprla je predalnik in mi zalučala v obraz pogodbo, kjer je bila resnično »črna na belem« njena trditev. Jaz nisem hotela zaostati, pa sem hitela v svoj kovčeg, poskrla in naglici pogodbo, jo odprla, pokazala — in — strah in groza! — videla sem v velikoli tolažbo razkačene gospe, da je ona trdila resnico.

Pogodba z mojim podpisom, z očetovim podpisom in Radovim pričevanjem! — O, Nina, Nina! Ti trdiš in si vedno trdila resnico!

Ali so me vedoma prodali moj oče? Saj sem radovoljno pritrdila, da hočem ostati v službi toliko in toliko let. Lepo Vas prosim, gospod učitelj, poprašajte mojega očeta, kako se je stvar ukrenila. Oče bodo morda bolje vedeli, kako se je zgodilo sleparstvo. Jaz sama bi se pritožila na konzulat, pa ne vem, kje je, in tudi ne smem brez straže nikamor. Ukrenite, prosim, da se ta nesrečna zadeva razvozlja. Ne maram, da bi bil kdo

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nvč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih anticipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nvč.

V Trstu.

Zaloga likerjev v sodih in buteljkah.

Perhauc Jakob ulica Acquedotto 8
Zaloga vsakovrstnih
vin in butelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Krème.

Potočnik Fran ima gostilno v ulici Ireneo št. 2., toči istrsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino ter Steinfeldsko pivo vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Pekarne in sladčičarne.

H. Stibiel Piazzetta S. Giacomo št. 3 (Corso) filijalka ulica Riborgo 15. ima veliko pekarno in sladčičarno. Vedna zaloga vsakovrstnih tort, krokanov, konfetov, raznovrstnih sladčič v kosih in v škatljicah, finih biškotov, različnih likerjev in vin v buteljkah za poroke, birme, krste in druge slavnostne prilike. Vsakovrsten, vsak dan večkrat pečen fin in navaden kruh se razpošilja po pogodbi in naročilo franko na dom in trgovcem v razprodajo.

Jak. Perhauc Ulica Stadion št. 20, pekarna in sladčičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domači kruh v pečivo. Postrežba točna.

Kavarne.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni »Commercio« in »Tedesco« ki sti shajališči Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogi drugi časniki.

Trgovci.

Fran Hitty Ulica Barriera vecchia št. 13 prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Oglje in drva.

Muha Josip v ulici del Torro št. 12 priporoča svojo dobro preskrbljeno zalogo oglja in raznega kuriva kakor premoga, koka, trdega lesa itd. Svoji k svojim!

Pohištvo.

Prva slovenska izdelovalnica in zaloga zaznovrstnega pohištva lastnega izdelka. Sprejemam naročbe po načrtu. Delo fino in trpežno, cene brez konkurence. Za množične naročbe se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in na deželi v smislu gesla »svoji k svojim.« Andrej Jug v Trstu ulica S. Lucia 12 (zadej c. kr. deželne sodnije.)

Slovenec priporoča svojo veliko prodajnico in izdelovalnico vsakovrstnega pohištva in popraviljenje istega po cenah ki zadovolje gotovo vsakega gosta. Za obilne obiske se priporoča Ivan Cink, ulica S. Daniele št. 2.

V Gorici.

Civilni in vojaški krojač.

C. kr. privilegirani kroji vsakemu koj razumljivi krojiti

Martin Poveraj v Gorici na Travniku št. 241 n. ima izborni zalogo vsakovrste blaga za obleke iz inozemskih in avstrijskih tovarn in gotovih oblek, dežnikov in sobnih plaščev za vsako sezono. Vse po najnovejši modi.

Voščene sveče.

J. Kopač svečar v Gorici ulica Sv. Antona št. 7 izdeluje sveče iz pristnega čebelnega voska. Za pristnost jamči s 2000 k. Za obilne naročbe se priporoča prečistiti duhovščini, cerkvenim oskrbnikom ter slavnemu občinstvu.

Tovarna nadplavov (Schuhob ertheil) tvorniško zalogo usnja in podplavov, vse potrebščine za čevlarje, sedlarje, knjigoveze, itd. ter glavno zalogo voščila (biksa) družbe Sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ima trdnja Ivan Drufovka Gorica Travnik 5 Filijalki v Komnu in Sežani. Ceniki zastoj in franco naročila točna.

Spedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici v ulici Morelli št. 12.

se toplo priporoča Slovincem v mestu in na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in pohištva v vse kraje.

Nov zaprt voz za prevažanje.

Dostavljenje nepoškodovanega blaga se zagotavlja

Dr. Rosa Balsam

Praško domače zdravilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo vzbuja slast in odvaaja lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč. po pošti 20 nvč. več.

varilo! Vsi deli embalaže nosijo zraven stoječo, postavno položen varstveno znamko.

je staro, najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero varuje in ohrani rane čiste, vnetje in bolečine olajša in hladi.

V pušicah po 35 in 25 nc., po pošti 6 nvč. več.

Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja c. in kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v Lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

Čestitam in se radujem z Vami na tako dobrem izdelku

piše odlični trgovec, gospod I. Prelog iz Trsta, prvi kranjski tovarni testenin: Žnideršič in Valenčič v Il. Bistriči. Original tega lista z dne 21. januarja t. l. vsakemu na ogled.

Carl Greinitz Neffen

Na Corsu št. 33. podružnica Trst. Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo

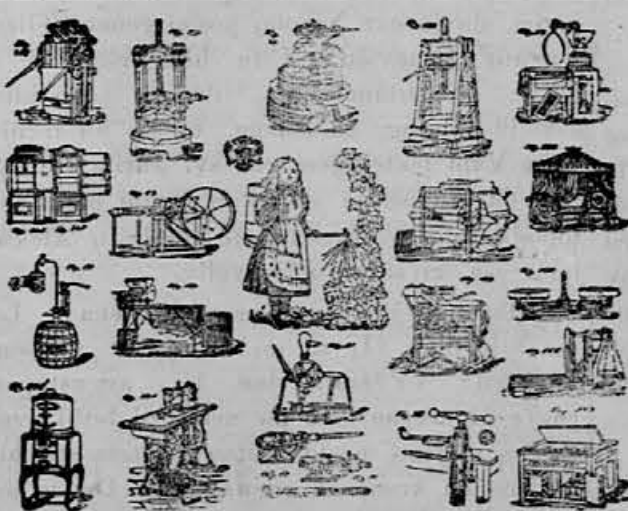
traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitiga železa,

vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč

peči in štedilna ognjišča

kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne

nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

IVAN SCHINDLER

Dunaj, III. Erdbergstrasse št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slovensko-hrvatskem jeziku z več kakor 400 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

Za reelno postrežbo se garantira. Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

ces. kralj.

privilegirani lastnik

Dunaj, III Erdbergstr. št. 12.

Pozor perice!

Perite

perilo, okrožnike, pohištvo, podove, stopnice itd. itd.

“ABLUVIA”

(milasta razkužljiva soda)

Na drobno se prodaja v vseh drogerijah in prodajalnicah jestvin.

ki je ekonomična, zdravilna ter prihrani na času in delu.

Rabi se jo povsod namesto sode in mila.

Rabljiva tudi z morskovo vodo.

Navodilo, kako jo je rabiti in prodaja na debelo se nahaja v

ulici S. Caterina št. 5.

Potrtim, krvavečim srcem naznanjajo podpisani sorodnikom in znanec pretužno vest, da jenjih dobri in nepozabni soprog, sin, brat in svak, gospod

Josip Epple

c. kr. carinarski oficijai

danes zjutraj ob 3/4 8 po dolgi in mučni bolezni ter previden s svetimi zakramenti za umirajoče v Gospodu zaspal.

Pogreb bo jutri dne 21. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Via degli Artisti št. 3. II.

V Trstu, 20. avgusta 1900.

Ivanka Epple roj. Gregorič
soproga.

Ana Epple roj. Wagner, mati } nepričujoča
Leopold Epple, brat

Mih. Gregorič, tast, Marije Gregorič, tašča.

Soror Maria Addolorata (nepričujoča), Marica Gregorič, Dragica Gregorič, svakinje.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očne bolezni

ulica Valdirivo št. 3, I. nadst.

Sprejema na domu vsaki dan od 8 do 8 3/4 zjutraj in od 1 do 2 popoldne in eventuelno od 4—5 popoldne.

GORIŠKA LJUDSKA POSOJILNICA

registrovano društvo z omejeno zavezo, v Gorici

Gosposka ulica hšt. 7., I. nadstr. v lastni hiši.

Hranilne vloge sprejemajo se od vsacega, če tudi ni član društva in se obrestujejo po 4 1/2 %, ne da bi se odbijal rentni davek.

Posojila dajejo se samo članom in sicer na menjice po 6 % in na vknjižbe po 5 1/2 %. Uraduje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K. 1,400.000. Poštno-hran. račun št. 837.315.

Dr. Gustav Gregorin,

odvetnik,

via Molino piccolo 3. II.

sprejme v svojo pisarno pisarniškega vežbenika.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,

ulica S. Francesco št. 2, I. n.

(Slovenska Čitalnica).

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4 %. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na vknjižbo po 5 1/2 %, na menjice po 6 % na zastave po 5 1/2 %.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.